

Ole igen, igen...

Written by superbruger

Saturday, 21 February 2009

Denne uges bedste oplevelse var igen Ole Kristensens ”Min hverdag med duerne” i den flotte nye udgave af brevuebladet.

Det er fremragende, at han på en virkelig fascinerende og begrundet facon får os alle til at forstå de små observationers betydning for slagets og duernes resultater lørdag efter lørdag, og så er det et forholdsvis lille slag. Det er sikkert også hans helt store styrke, for jeg tror, at hans observationer og overblik ville tynde ud i takt med antallet af duer på slaget. Det dobbelte antal duer ville nok ikke passe til hans måde at gøre tingene på, men jeg foretrækker så afgjort hans form for brevuehold. Logikken i det totale system er klart beskrevet. Ved træningen om onsdagen er kurven motivationsfaktoren, for når hunnerne kommer i den, så lærer de ret hurtigt, at de kan flyve sig hjem til reden, som de ikke har været i siden søndag. Alene det vil også motivere dem om lørdagen, hvorimod hannerne på onsdagstræningen ved, at hunnerne venter derhjemme i reden. Men det gør de ikke altid om lørdagen. Det hænder jo, at han kommer før hjem end sin hun og en liderlig reservehun er ikke det samme i reden som den sædvanlige, specielt ikke efter 5 til 6 timer på vingerne. Det er givet vis årsagen til, at hunnerne generelt klarer sig bedst i dette system.

Hans hjemlige træningssystem er bare fremragende, men også krævende. Kl. 4 om morgenen!! Hans brug af onsdagslisten er genial, og det burde vi alle gøre, for vi husker ikke alle de detaljer, som vi observerer dag efter dag. Læs hans artikler igen og igen, for du lærer en bunke af dem. Mange års erfaring er her sat på skrift, og du får alle de resultatgivende handlinger serveret på et fad, om man kan sige sådan.

Ole har her vist måden og den sportslige vej til at besejre ”de store slag”. DdB burde være på ”mærkerne” og få hans artikler, tilført mange beskrivende billeder, samlet i en lille bog eller hæfte. Det kunne meget passende kaldes ”Brevduens ABC for de lidt øvede”.

Kurven kan også bruges til andet end transport af duerne. I de senere dage har jeg været ved at prøveparre vores par i enkehunslaget. Der er flere hanner, som først er født midtsommers sidste år, og de kan godt være lidt brutale ved hunnen. Nu har de jo også opført sig meget aggressiv, når en nabohan har nærmet sig reden, så den rygmarvsreaktion sætter ind, også når en hun nærmer sig. For at lærer ham et nærmere bekendtskab og kærlighed til sin kommende mage, bruger jeg ofte kurven, som er et helt andet domæne for den unge mand, og det lykkes meget ofte. Vi har seks kurve stående under hinanden i materialerummet, slagets vinkelrum, så der er god plads. Den eneste ulempe ved dette er, at hunnen også oplever kurven som et parringsrum, og det er ikke så smart til sommer, når de skal være der sammen med de andre enkehunner. Når først de virkelig kommer i form til sommer, så har de stor hang til det lesbiske. Den eneste måde at modvirke det på, er ved at fylde kurven helt op, så de ikke kan komme til at hygge med hinanden.

Det går fint med alle parrene nu, så nu skal de lige ud og have et bad sammen i dag, så bliver de separeret i morgen, men de er klar til endelig start den 3. eller 4. marts.

Vores fodring i øjeblikket er tilrettelagt på følgende måde: Ved morgenfodringen får de byg i truget, grit, piksten, strandskaller og for de, der ikke har lagt æg (avlsslaget, som skal i gang med 2. kuld) en smule Optimal start 25, som er meget rigt på proteiner. Godt at give,- også når der er unger i reden, blot ikke i uhæmmet mængde, da det i så tilfælde kan udvikle en proteinforgiftning. Prisen på produktet skal nu nok regulere brugen, men det er bare virkelig godt her i avlsperioden. Ved aftenfodringen tømmes alt ubrugt i affaldstønden, og de får plus-blandingen i den mængde, jeg fornemmer er nødvendigt. Skulle jeg have overvurderet det, så tømmes truget efter 10 min. Hver anden dag i øjeblikket smøres kornet med Letalook olie, et produkt fra Rudi Hendriks, som indeholder hvidløgssolie, hvedekim og levertran, lige præcis de ting, som er et godt tilskud for en god befrugtning og en god skal om æggene. Desuden har den olie heller ikke den skarpe hvidløgssduft, som jeg bestemt ikke kan fordrage. Når kornet er vædet tilpas ind i olien – helst ikke så meget, at kornene klæber – så drysser jeg Orup ølgær på, så duerne ikke får næbvorterne smurt ind i olie. Orup

ølgær er meget fintmalet og derfor rigtig god til at omsvøbe kornet uden en stor spilmængde, som hos den grovkornede ølgær. Jeg har tidligere omtalt ølgær som et superprodukt til duerne, faktisk året rundt.

Go' weekend.

HJ.

Close Window